

Τριώδιον

Τῇ Παρασκευῇ Δ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὅρθρον.

Ἦχος γ'. Τῇ Παρασκευῇ Πρωΐ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὁρολογίου - - -

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἄναρχον, Υἱὸν συνάναρχον,
Πνεῦμα συναῖδιον, Θεότητα μίαν
χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Δυνάμει
τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς
τρισυνπόστατε καὶ συναῖδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν
Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· Ἄγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις
τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ
ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ
φόβῳ κράζομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 13. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Σταυρώσιμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Σταυρὸν καὶ θάνατον, παθεῖν ἐλόμενος,
μέσον τῆς κτίσεως, ταῦτα ὑπέμεινας,
ὅτε ηὐδόκησας Σωτήρ, τὸ σῶμά σου
προσηλῶσαι, τότε καὶ ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας
ἀπέκρυσσε, τότε καὶ Ληστής ἰδὼν, ἐν Σταυρῷ
σε ἀνύμνησε, βοῶν σοι εὐλαβῶς· Μνήσθητί
μου, καὶ ἔλαβε πιστεύσας τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἦχος γ'.

Ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ,
ὑψώθης ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ἵνα σώσης τοὺς
ἐν πίστει προσκυνοῦντας, τὴν ἐκούσιόν σου
Σταύρωσιν. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν ἐπονείδιστον, Οἰκτίρμον θάνατον,
διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ
τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιπρώσκειτο· ἥς
ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους
σου, μόνη ὑπεράγαθε, καὶ φιλόανθρωπε

Κύριε, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν Κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 20. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐγκρατείας τὸν καιρὸν ἀγιάζων,
ὁ πανσεβάσμιος Σταυρὸς καθορᾶται,
ὃν προσκυνοῦντες σήμερον βοήσωμεν·
Δέσποτα φιλόανθρωπε, τῇ αὐτοῦ συμμαχίᾳ,
δίδου διελθεῖν ἡμᾶς, τὸ λοιπὸν τῆς
Νηστείας, ἐν κατανύξει καὶ τὰ ζωηρά,
βλέψαι σου Πάθη, δι' ὧν ἐλυτρώθημεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε Χριστὲ
τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον
ἠλάλαζεν· Οἶμοι ποθεινότατε Ἰησοῦ!
ἀνεβόα, πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ'
Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ,
θέλων σταυροῦσαι; Ὑμνῶ σε Μακρόθυμε.

*Ἀνάγνωσις Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου οὐ
γίνεται.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸ φῶς τῶν ψυχῶν ἡμῶν, νῦν
καθορῶντες Χριστέ, Σταυρόν σου τὸν
ἄχραντον, καὶ προσκυνοῦντες χαρᾷ,
φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν· Δόξα σοι ὁ ἐν

τούτω, ὑψωθῆναι θελήσας, δόξα σοι ὁ φωτίσας, δι' αὐτοῦ πᾶσαν Κτίσιν, ἐν ᾧ σε ἀκαταπαύστως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄννυμφος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο Υἱέ μου θαῦμα; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων ὁμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζῶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον

ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσῃ. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Αποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου

καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
 Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
 Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου
 Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
 τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
 Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
 τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
 Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηναῖ
 τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
 Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
 ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
 πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
 Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
 Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
 Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ**
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
 Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
 ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
 σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
 εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
 σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - -

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
 δεδόξασται.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος,
 σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα

θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην
 διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
 ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Τὸν τοῦ Κυρίου προσελθόντες σήμερον,
 Σταυρὸν νοῖ καθαρῷ, καὶ εὐσεβεῖ γνώμῃ,
 δεῦτε προσκυνήσωμεν· πρόκειται γὰρ
 δωρούμενος, τοῖς αὐτὸν προσκυνούσιν,
 ἁγιασμόν τε σωτήριοιον, ἔλλαμψιν καὶ δόξαν
 καὶ ἔλεος.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
 καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
 Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
 θάλασσαν.

Ὁ ζωοδότης Σταυρὸς προκείμενος,
 καὶ καθορώμενος, φωτοειδῇ αἴγλην,
 ἀποπέμπει χάριτος, προσέλθωμεν καὶ
 λάβωμεν, φωτισμὸν εὐφροσύνης, καὶ
 σωτηρίαν καὶ ἄφεσιν αἵνεσιν Κυρίῳ
 προσάγοντες.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
 ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρῶσι θέαμα,
 Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς πηγὴ βρούει, ψυχικὰ
 χαρίσματα, καὶ παύει ἁμαρτήματα, καὶ
 νοσήματα, λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι,
 τῶν εἰλικρινῶς προσιόντων αὐτῷ.

Δόξα.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ τὸ
 τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα, δι' οὗ ἡμεῖς
 πίστει, ἀποντίστως πλέομεν, τοῦ βίου
 ὕδωρ ἄστατον, καὶ τὰ ῥεύματα πάντα, τῆς
 ἁμαρτίας ἐκφεύγομεν, καὶ θείας γαλήνης
 πληρούμεθα.

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ὅτε σε Τέκνον ἀπορρήτως ἔτεκον,
ὠδίνας ἔφυγον· καὶ πῶς νυνὶ ὅλη, ὀδυνῶν
πεπλήρωμαι· Ὄρῳ γάρ σε κρεμάμενον,
ὥς κακοῦργον τῷ ξύλῳ, τὸν γῆν ἀσχέτως
κρεμάσαντα, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος κλαίουσα.

Ὡιδὴ γ'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡιδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας,
ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου
στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε.

Τροπάγια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν,
παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος,
καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ,
φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει,
ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν,
παρεκτικὸς καθορᾶται, προσκυνούμενος,
καὶ πᾶσα ἡ Κτίσις, ἐορτάζει ἐν χαρᾷ,
φωτιζομένη χάριτι, τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει,
ἀνυψωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Καταυγαζόμενοι φωτί, τῶν τοῦ
Σταυροῦ λαμπηδόνων, μεσασμῷ τῆς

ιεράς ἐγκρατείας, σκοτασμὸν ἁμαρτιῶν,
ἐκφύγωμεν καὶ κράξωμεν· Ὁ φωτισμὸς τῶν
ὅλων, εὐσπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Ὑμνολογοῦμέν σε Σταυρέ, καὶ
προσπτυσσόμεθα πίστει, ἐξαιτούμενοι τῇ
σῇ δυναστείᾳ, ἐξελοῦ ἡμᾶς ἐχθροῦ, παγίδων
καὶ κυβέρνησον, πάντας ἡμᾶς πρὸς ὄρμον,
τῆς σωτηρίας τιμῶντάς σε.

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν, ἐπὶ Σταυροῦ
θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρουσα τῶν σπλάγχχνων
τὸν πόνον, ἐδονεῖτο ἡ σεμνή, Παρθένος
ἀνακράζουσα· Οἶμοι Υἱέ μου, τί σοι, δῆμος
ἀνόμων ἀπέδωκεν!

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας,
ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου
στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Τοῦ Τριωδίου - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β'.

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστὲ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ
θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπτε πόθῳ ὁ
Ἄιδης, ἀπέλυσε τρόμῳ, ἔδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε
Υἱὲ Θεοῦ. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται
λόγιον· ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς
τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες σου
Κύριε, καὶ Ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι,
τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας
ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε
φιλάνθρωπε.

ᾠδὴ δ'.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ δ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε· σύ μου καὶ
δύναμις· σὺ Θεὸς μου· σύ μου ἀγαλλίαμα,
ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, καὶ τὴν
ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν
τῷ προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ
δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἡ κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπανόρθωσις,
τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκαταμάχητον, ὄπλον
τῆς πίστεως ὁ Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης,
ἰδοὺ ὁράται προκείμενος, καὶ πάντων τὰς
καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων, ἀγιάζει
φωτίζει ἐν χάριτι.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεὸς μου δύναμὶς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Τῷ μεσασμῷ, τῆς ἐγκρατείας
προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ, πάντων
ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος μέσον γῆς, ἐν
ᾧ ἀνυψώθης, ἐθελουσίως φιλάνθρωπε τὸν
Κόσμον ἀγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ
διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ὁ Οὐρανός, καὶ πᾶσα γῆ
συνευφραίνεται, Ἀθλοφόροι, Μάρτυρες,
Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περιχαρῶς, νῦν
ἀγαλλιώνται, τὸ πάντα σῶζον θεώμενοι,
προκείμενον ἐν μέσῳ, ζωοδότητον Ξύλον,
καὶ πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Δόξα.

Νόμους τοὺς σοὺς, Κύριε ὁ ἀσυνεΐδητος
μὴ φυλάξας, μέλλω κατακρίνεσθαι, ἡνίκα
ἔρχῃ ἐξ οὐρανοῦ, κρῖναι τῶν ἀνθρώπων,
τὰ ἔργα· ὅθεν κραυγάζω σοι· Δυνάμει
τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας με σῶσον
μετανοίας παρέχων μοι δάκρυα.

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Παρθενικῆς, Τέκνον ἐκ μήτρας σε
ἔτεκον καὶ ὠρῶσα, Ξύλῳ σε κρεμάμενον,
ἐξαπορῶ, καὶ οὐ συνορῶ, ὕψος μυστηρίου,

καὶ βάθος πολλῶν κριμάτων σου, ἡ
Πάναγνος ἐβόα, ἣν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὡς
Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ὡδιὴ ε'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ ε'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με,
τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον· ἀλλ'
ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν
ἐντολῶν σου, τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον
δέομαι.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε καὶ ψάλατε,
φυλαὶ σκιρτήσατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν
Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα, οἱ τῆς
ἐγκρατείας, νῦν τῷ καιρῷ κατατρυφῶντες,
ἐστιῶντες ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Στίχ. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου
πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά
σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε καὶ ψάλατε,
φυλαὶ σκιρτήσατε, τῷ Θεῷ τῷ δόντι, τὸν
Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα, οἱ τῆς
ἐγκρατείας, νῦν τῷ καιρῷ κατατρυφῶντες,
ἐστιῶντες ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Στίχ. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Νοεραὶ στρατιαὶ σε, πᾶσαι περιέπουσι,
Σταυρὲ πανάγιε, καὶ βροτοὶ πηλίνους,
σοὶ προσψαύοντες χεῖλεσι σήμερον,
ἀπαντλοῦμεν πόθῳ, ἁγιασμὸν καὶ

εὐλογίαν, τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα
δοξάζοντες.

Στίχ. Κύριε, ὑψηλὸς σου ὁ βραχίων, καὶ
οὐκ ἤδειςαν, γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴασαι
τὰ χρόνια, εὐσπλαγχνε Κύριε, καὶ
προσκυνητὴν με, τῶν ἀγίων Παθῶν σου
ἀξιώσον, τῆς νηστείας χρόνῳ, βελτιωθέντα
ἀναδεῖξαι, καὶ κακῶν ἀποσχεῖν ὑπεράγαθε.

Στίχ. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον,
καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, τὸν δι'
ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ Πανάμωμε, ὑπὲρ νοῦν
τεχθέντα, ἐτιτρώσκου τὰ σπλάγχνα, καὶ
ἔλεγες· Οἶμοι θεῖον Τέκνον! πῶς ὑπὲρ
πάντων ὀδυνᾶσαι; Προσκυνῶ σου τὸ
εὐσπλαγχνον Κύριε.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Πέμπτης Ὡδῆς.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν·
πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομα σου
ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ
ιατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι, διὰ τοῦτο
ἐπήγαγες καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν
ἄρσεν αὐτῶν.

Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ
ἐλάβομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν
πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ ε'. Ἦχος δ'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Φωστῆρες ἀπέκρυπτον, τὸ φῶς αὐτῶν
θεώμενοι, ξύλῳ προσηλούμενον ἀδίκως,
δίκαιε μόνε, σὲ τὸν μακρόθυμον, καὶ τοῦ
πονηροῦ τὰς ζοφεράς, Σῶτερ δειγματίζοντα,
ἐξουσίας τῷ κράτει σου.

Στίχ. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου
ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡμῖν.

Νηστείας ἐν ὕδατι, τὰ πρόσωπα
νιψώμεθα, καὶ περιπτυξώμεθα τὸ Ξύλον,
μόνος ὁ πάντων, ἐν ᾧ ὑψώθη Χριστός,
σάρκα περικείμενος θνητὴν, ὅπως
θανατώσειε, τὸν ἡμᾶς θανατώσαντα.

Στίχ. Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ
τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν,
οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, τῶν Ἀποστόλων
καύχημα, ὅπλον Ἀθλοφόρων, Ἱερέων, δόξα
Ὅσιων, περιχαράκωμα, πάντων τῶν πιστῶν
ὁ φυλακτὴρ, φρούρησον ἀγίασον, τοὺς
πιστῶς προσκυνοῦντάς σε.

Στίχ. Οὐ πεσούμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἡ ἄμπελος, Παρθένος
ὄν ἐβλάστησε, ξύλῳ κρεμασθέντα
κατιδοῦσα, Τέκνον, ἐβόα, γλεῦκος
ἀπόσταξον, μέθην ἀναστέλλων τῶν
ἐχθρῶν, μάτην σταυρωσάντων σε, τὸν ἐν
πᾶσι μακρόθυμον.

Κανὼν Γ' τοῦ Τριωδίου

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος δ'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Σήμερον προτίθεται ὁ Σταυρός σου,
ξύλον ζωῆς προσκυνητόν, καὶ κόσμος
ἀγάλλεται, φοιτήσῃ τῇ τοῦ Πνεύματος,
αὐτὸν κατασπαζόμενος.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῇ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Προκείμενον βλέποντες τὸν Σταυρόν
σου, οἱ Λειτουργοὶ τῶν οὐρανῶν, ὕμνουσί σε
Κύριε, καὶ δαίμονες φρίττουσι, μὴ φέροντες
τὸ κράτος σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάδα δοξάσωμεν ὀρθοδόξως, σὺν τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν
μίαν Θεότητα, Μονάδα τρισυπόστατον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα καὶ Παρθένον σὲ ὀρθοδόξως,
ὁμολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀρρήτως κυήσασαν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον
πολυέλεον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν πεύκῃ καὶ κέδρῳ καὶ κυπαρίσσῳ,
ὁ σταυρωθεὶς Υἱὲ Θεοῦ, ἀγίασον πάντας
ἡμᾶς, καὶ τὸ ζωηφόρον σου, καταξίωσον
Πάθος ἰδεῖν.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντα φώτισόν
με ζωοποιὲ Χριστοῦ Σταυρέ, φόβῳ
προσκυνοῦντά σε, ἡμέραν σωτήριον, ἀεὶ
ἐξανατέλλων μοι.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡδιὴ Γ'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο, ὃν νῦν ὀρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, ἀπὸ συμπτωμάτων, ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ, δαιμόνων πτώσις ἐγένετο, ὃν νῦν ὀρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμενον, καὶ κατασπαζόμενοι, ἀπὸ συμπτωμάτων, ἁμαρτίας ἀνιστάμεθα.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ὑψοῦντές σε τὸν Χριστόν, ὡς Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν, Σταυρὸν τεῖχος ἄρρηκτον, ὃν περιπτυσσόμεθα, μεσασμῷ τῆς θείας, ἐγκρατείας ἀγαλλόμενοι.

Δόξα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήματα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, ὀρᾶται προκείμενος, προσέλθωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν καρδίας, καὶ ψυχῆς ἀπαρυσώμεθα.

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας πάσης ἐνίσχυσον, καὶ φαύλων καὶ πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, ἀεὶ ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων, τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος βαρὺς. Αὐτόμελον.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἑδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε

παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ,
θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Αἶδου τὸ νίκος
ἐλήλαται, ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βοῶν
τοῖς ἐν Αἰδῇ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν
Παράδεισον.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου,
Οὐίκτωρος, Οὐικτωρίνου, Παππίου,
Σεραπίωνος, καὶ Νικηφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν
Θεσσαλονίκῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Θεοδώρας καὶ Διδύμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Θέρμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
γυναικῶν κυρίας καὶ δούλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου
Μάρτυρος Πομπηίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ζήνων, πίσσαν
χρισθεὶς καὶ εἰς πῦρ βληθεὶς καὶ δόρατι
ἐνδον τῆς πυρᾶς τρωθεὶς, τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Μαξίμου καὶ Τερεντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων πέντε
Μαρτύρων νεανίδων τῶν ἀπὸ Λέσβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς
Γεώργιος ὁ ἀθλήσας ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφέσῳ κατὰ
τὸ ἔτος αῶα' (1801), ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ὡδιὴ ζ'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. *Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.*

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν
Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες, ἐν τῇ
καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι
χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὁ χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα
φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη,
ἡμῶν ἰᾶται δι' ἀγαθότητα, τῆς ἐγκρατείας
καιρῷ, ἐν ᾧ πρόκειται, ὁ θεῖος οὗτος
Σταυρός, καθαγιάζων ἡμᾶς.

Στίχ. *Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ὑμνοῦμεν δοξάζομεν, καὶ
προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν
Κύριε κράτος, ὅτι παρέσχου ἡμῖν τοῖς
δούλοις σου, Σταυρὸν τὸν θεῖον, τρυφὴν
ἀδαπάνητον καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Στίχ. *Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Μὴ δείξης με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
διαγνώσεως, κακοῖς κατεγνωσμένον,
μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου,
κατησχυμένον, ἀλλ' οἰκτεῖρον σῶσόν με, τῷ
σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα.

Ἐτύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ
γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα
ξύλω· καὶ γὰρ πικρίας παθῶν ἐρρύσθημεν,
τῇ σῇ δυνάμει διὸ ἡμᾶς γλύκανον,
ἀσπαζομένους σε νῦν, ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Καὶ νῦν. **Σταυροθεοτοκίον.**

Νοός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ
πλάτυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας,
τὰς μεθοδίας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ
με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν
τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μήτηρ Θεοῦ.

Ὡιδὴ η'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν
Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν,
ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι,
περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν
Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ
παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε
ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Εὐλὼ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ
σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, ὁ σὲ προγράψας
πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ἐκ τοῦ
βυθοῦ τῆς πλάνης· καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς
πίστιν ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον
ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει
προσκυνεῖν σε, τρυγῶντες σωτηρίαν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ
πανσεβάσμιε, ἐν ταῖς εὐλογίαις,
Ἰακώβ τρανώτατα, ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι,
ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστάκτω,
προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψαύοντες
πλουσίαν, εὐλογίαν τρυγῶμεν, καὶ φῶς καὶ
σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου,
οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λευχειμονοῦντες πράξεσιν, ἐναρέτοις
προσέλθωμεν, τῷ τῆς ἐγκρατείας μεσασμῷ
γηθόμενοι, καὶ περιπτωξώμεθα, τὸν τοῦ
Κυρίου πίστει Σταυρόν, ὅπως τῷ αὐτοῦ
κατευοδούμενοι σθένει, τελέσωμεν τὸν
δρόμον, ἐν καλῇ προθυμίᾳ, καὶ φθάσωμεν
τὸ θεῖον, λελαμπρυσμένοι Πάθος.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ὁμοφυῇ συνάναρχον, συναΐδιον
σύνθρονον, φύσιν μὲν ἀπλὴν, διαιρετὴν
προσώποις δέ, Πατέρα ἀγέννητον Υἱὸν
καὶ Πνεῦμα ἅγιον, ἄκτιστον οὐσίαν, καὶ
Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν·
Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη,
ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἄρνιον ἄκακον, καθορῶ σε
κρεμάμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων, τῷ Σταυρῷ
πηγνύμενον, Ἰίέ μου προάναρχε, τοῖς
ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς
περιστατοῦμαι ὀδύναις, ἡ Πάναγνος ἐβόα·
ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὕμνουμέν καταχρέως,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος,
πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος
καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ
ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ
καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ
ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα
τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ
ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα
ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος δ'. *Παῖδας εὐαγεῖς.*

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.*

Πάθος σου τοῦ ἀπαθοῦς ὀρῶσα, ἡ Κτίσις
συνέπασχε Μακρόθυμε, ἥλιος ἐσβέννυτο,
πέτραι δὲ ἐρρήγγυντο, πᾶσα ἡ γῆ ἐσείετο,
φόβῳ κραυγάζουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Θηρίοις δεινοῖς τοῖς τοῦ καλάμου,
Θεέ μου οἰκτίρμον ἐπιτίμησον, ἔνδον
με συνθλίβουσι, Σῶτερ ὁ τὴν ἄτιμον,
ὑπενεγκῶν τυπτόμενος, ὕβριν καλάμῳ
Χριστέ, τιμῆσαι προελόμενος πάντας, τοὺς
ἀτιμασθέντας, τῇ πάλαι παραβάσει.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι
Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Εἰς νοῦν τὸ φρικτόν σου ὅταν λάβω,
Κριτὰ δικαιοτάτε κριτήριον, τρέμω καὶ
ἐξίσταμαι, φρίττω καὶ ὀδύρομαι, κατανοῶν
τὰ ἔργα μου, δίκης ἐπάξια· διό σου τὴν
πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, Σῶτερ μὴ νίκησῃ, τὸ
πλῆθος τῶν κακῶν μου.

Στίχ. *Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ
Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν*

Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσά σε ἄνευθεν ᾠδίνων, ὀδύνας τῇ σῇ σταυρώσει καθυφίσταμαι, φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου· ἤλοις γὰρ προσήλωσαι, τὴν σὴν πλευρὰν Μακρόθυμε, ἐξορυσσόμενος, ἢ πάναγνος ἐβόα Παρθένης, ἦν ὡς Θεοτόκον, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν.

Κανὼν Γ' τοῦ Τριωδίου

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἦχος δ'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη νοητῶς, δικαιοσύνην καὶ βουνοὶ ἀγαλλιάσιν, τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ προσκυνούμενον βλέποντες, ὃν ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ χάρις τοῦ Σταυροῦ σου φοβερά· καὶ γὰρ δαιμόνων ἐλαύνει τὰς φάλαγγας, ἀνθρώποις τῶν ἱαμάτων παρέχουσανάματα· διό σε ἀνυμνοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τὸν ἀναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν, σὺν τῷ ἁγίῳ ἀνυμνήσωμεν Πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον, μίαν Ἀρχὴν καὶ Θεόν, αἰνοῦντες ὑμνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πᾶσα γλῶσσα γηγενῶν, ὑμνεῖ σὲ Παρθέने, ὅτι φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἠῤῥασας φωταγωγοῦντα τὸν Κόσμον, Χριστὸν τὸν Θεόν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγάλλεται τὰ πέρατα τῆς γῆς, τῇ προσκυνήσει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε. Ἄγγελοι ἐν οὐρανοῖς συγχορεύουσι σήμερον, σὺν ἡμῖν ὑμνοῦντες, σὲ Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ· ὑμνεῖτε λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το

ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'.

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν.

διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Τροπάριον.

Σταυρὲ [πανάγιε] τοῦ Χριστοῦ, σκέπε ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ἰάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμήν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ, χειρὰς σου καὶ πόδας Παμβασίλει, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενος, ὅξος ποτιζόμενος καὶ χολήν, ἢ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ὡραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγὴς ὥσπερ ἥλιος πέφυκας, θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραπτός, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλούμενος φοβερώς, ἀκτίσι δέ σου θείας, δυνάμεως φωτίζων, τῆς Οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παῖδός αὐτοῦ.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή. Αὐτὸν ἐν μέσῳ πάντες, προκείμενον ὀρῶντες, τῇ ἐγκρατεῖα ἀσπαζόμεθα.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ἦνίκα μέλλης ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι Κόσμον, ὃν ἔπλασας Κύριε, Ἀγγελικῶν,

προπορευομένων σου στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτου δυναστεία, οἰκτείρησόν με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορᾶς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστροῦ, πρὸ αἰώνων Πατήρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι σπαράττουσί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουσι, λόγχῃ καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ποσίν, ἡλοῦσιν ἀπανθρώπως; ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ἀπας γηγενής.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Εὐλῶ τοῦ Σταυροῦ, τὴν φλόγα ἐμάρανας, τῆς ἁμαρτίας Χριστέ, χεῖρας πεπαρμένας δέ, χειρὸς ἐρρυσῶ τοῦ πολεμήτορος, τὸν ἀκρατῶς ἐκτείναντα, χεῖρας πρὸς βρῶσιν καρποῦ, οὐπερ μόνου, φεύγειν τὴν μετάληψιν, ἀπεφῆνω Χριστέ πολυέλεε.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Πάθος σου Χριστέ, τὸ πᾶσιν ἀπάθειαν, βροτοῖς πηγάσαν σεπτῶς, βλέψαι καταξιώσον, ἐν ἀπαθείᾳ τοὺς προσκυνήσαντας, σοῦ τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, παραβλέπων,

καὶ τῆς Ἀναστάσεως, ἀληθείας υἱοὺς ἐργαζόμενος.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Ὑψωσας ἡμᾶς, πεσόντας εἰς θάνατον, τῇ Ἀναστάσει σου, ἔλυσας τὸν θάνατον, καὶ τῷ Πατρί σου ἡμᾶς κατήλλαξας, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ Αἷμά σου, καταβαλλόμενος, Εὐεργέτα· ὅθεν σε δοξάζομεν, ὡς Θεὸν λυτρωτὴν παντοδύναμον.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη τοῦ Θεοῦ, σοφίαν κυήσασα, τὴν ἐνυπόστατον, σοφισὸν με δέομαι, τοῦ τῆς κακίας διαφυγεῖν σοφιστοῦ, ἐπιβουλάς καὶ ἔνεδρα, καὶ πανουργήματα, Θεοτόκε, Κόρη ἀπειρογάμε, κραταῖον τῶν πιστῶν καταφύγιον.

Κανὼν Γ' τοῦ Τριωδίου

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἦχος δ'. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον, ὃν περ περιέπουσιν, Ἀγγέλων στρατεύματα, καὶ ἡμεῖς προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὸ Εὐλὸν τὸ ἄχραντον, δι' οὗ μετελάβομεν ζωῆς, οἱ πρὶν θανέντες, τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος μεγαλύνομεν.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Πατέρα τὸν ἀναρχον, Υἱὸν τὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον, τὴν
ἀγίαν Τριάδα μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητέρα ἀνύμφευτον, καὶ Παρθένον
ἅπαντες, Σεμνὴ ἀνυμνοῦμέν σε· ἀσπόρως
γὰρ τὸν κτίστην ἀπεκύησας.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀξιωθέντας σε ἰδεῖν, καὶ
προσπύξασθαι, εὐόδωσον προφθάσαι, τὸ
πανάγιον Πάθος, ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος δ'.

Τὸν ἄσπορον τόκον σου, Θεοτόκε
Ἀχραντε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐν ὕμνοις
ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἀξιὸν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζῶν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Ὁρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος γ'.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, δυνάμει
τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἶνοι. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι

ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις

αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν

με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέντισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ φιланθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ σου ὄμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου --

Ἰδιόμελον. Ὑψος δ'.

Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστής, καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος, τὸν Φαρισαῖον τῇ κενοδοξίᾳ νικώμενον, καὶ ταῖς ἐξ ἔργων ἀρεταῖς, δικαιούμενον κατέκρινας, τὸν δὲ Τελώνην κατανύξει προσευχόμενον, καὶ ὑπ' ἐκείνου κατακριθέντα ἐδικαίωσας, οὗ καὶ ἡμᾶς, τῆς μετανοίας ζηλωτάς, ὁ σταυρωθεὶς ἀνάδειξον, καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξιώσον ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ τῆς ἀληθείας ἐξεταστής, καὶ τῶν κρυπτῶν γνώστης Κύριος, τὸν Φαρισαῖον τῇ κενοδοξίᾳ νικώμενον, καὶ ταῖς ἐξ ἔργων

ἀρεταῖς, δικαιούμενον κατέκρινας, τὸν δὲ Τελώνην κατανύξει προσευχόμενον, καὶ ὑπ' ἐκείνου κατακριθέντα ἐδικαίωσας, οὗ καὶ ἡμᾶς, τῆς μετανοίας ζηλωτάς, ὁ σταυρωθεὶς ἀνάδειξον, καὶ τῆς ἀφέσεως ἀξιώσον ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ὑψος δ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,

ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν, ἅγιοι Μάρτυρες, τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, ὃν ἠγωνίσασθε; πῶς ἐν σώματι ὄντες, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν ἐνίκησατε, Χριστὸν ὁμολογήσαντες, καὶ Σταυρὸν ὀπλισάμενοι; ὅθεν ἐπαξίως ἀνεδείχθητε, δαιμόνων φυγαδευταί, καὶ βαρβάρων πολέμιοι, ἀπαύστως πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ὑψος πλ. δ'.

Σήμερον ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ Κύριος τῆς δόξης, τῷ Σταυρῷ προσπῆγγνυται, καὶ τὴν πλευρὰν κεντᾶται· χολῆς καὶ ὄξους γεύεται, ὁ γλυκασμὸς τῆς Ἐκκλησίας· στέφανον ἐξ ἀκανθῶν περιβάλλεται, ὁ καλύπτων Οὐρανὸν τοῖς νέφεσι· χλαῖναν ἐνδύεται χλεῦης, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ τῇ χειρὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· τὸν νῶτον φραγγελοῦται, ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας δέχεται, ὀνειδισμούς καὶ κολαφισμούς, καὶ πάντα ὑπομένει, δι' ἐμὲ τὸν κατάκριτον, ὁ

Λυτρωτής μου καὶ Θεός, ἵνα σώσῃ Κόσμον
ἐκ πλάνης ὡς, εὖσπλαγχνος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονήν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)